

Η καθιέρωση εορτασμού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στις 15 Αυγούστου

[/ Γνώμες](#)

Γράφει ο Γεώργιος Ζαραβέλας, Θεολόγος, ΜΑ Ιστορικής Θεολογίας - Λειτουργικής ΕΚΠΑ

Η τιμή προς το πρόσωπο της Θεομήτορος είναι αδιαμφισβήτητα ένα από τα βασικά κεφάλαια του ετήσιου εορτολογικού κύκλου, της λειτουργικής και κυρίως της πνευματικής ζωής της Εκκλησίας. Η Θεοτόκος, μόνη από όλους τους θνητούς, χαίρει τέτοιας τιμής, ώστε η Εκκλησία να εορτάζει τη μνήμη της αρκετές φορές μέσα στο εκκλησιαστικό έτος, αρχής γενομένης με την εορτή του Γενεθλίου (8 Σεπτεμβρίου), της Αγίας Σκέπης (1 ή 28 Οκτωβρίου), των Εισοδίων (21 Νοεμβρίου), της Συνάξεως προς τιμή της (26 Δεκεμβρίου), της Υπαπαντής (2 Φεβρουαρίου, δεσποτοθεομητορική εορτή), του Ευαγγελισμού (25 Μαρτίου), σε διάφορες άλλες ημέρες μνήμης και τιμής με αφορμή τοπικά θαύματα, περίπιστες και θαυματουργές εικόνες, αλλά κυρίως κατά την ημέρα τιμής της Κοιμήσεως και Μεταστάσεώς της (15 Αυγούστου).

Η τελευταία εορτή προς τιμή της Θεοτόκου είναι στη συνείδηση της Εκκλησίας η πλέον σημαίνουσα, μεταξύ όσων προηγουμένως αναφέρθηκαν. Δεν είναι τυχαίο ότι η λαϊκή ευσέβεια την έχει επονομάσει «Πάσχα του καλοκαιριού», ενώ ο εορτασμός της διαρκεί περισσότερο από κάθε άλλη, αφού οι μεθέορτη περίοδος διαρκεί 9 ημέρες, έως τις 23 Αυγούστου, οπότε τελείται η απόδοση της εορτής.

Ο ημερολογιακός καθορισμός του εορτασμού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου συνδέεται άμεσα και προέρχεται από την πρωτοχριστιανική τιμή προς το πρόσωπο της Μητέρας του Χριστού, αφού ήδη η πρώτη Εκκλησία αναγνωρίζει την εντός αυτής εξέχουσα θέση της. Ο καθιερωμένος, συγκεκριμένος χρόνος τιμής της μνήμης της, άλλωστε, έπεται του ίδιου του περιεχομένου του, δηλαδή της τιμής προς Εκείνη. Η ύπαρξη αυτού του περιεχομένου της εορτής ή κατά τον Γ. Φίλια του «πρωτογενούς θεομητορικού εορτολογικού υλικού», το οποίο οδήγησε στην εορτή, συνδέεται με την περιοχή «Κάθισμα», που τοποθετείται τρία μίλια από τα Ιεροσόλυμα, κατά την πορεία προς τη Βηθλεέμ. Η ιερότητα του τόπου συνδέεται με το απόκρυφο βιβλίο Πρωτευγγέλιο του Ιακώβου και σχετική μαρτυρία του προσκυνητή Θεοδώρου (Στ' αι.), που ταυτοποιούν το σημείο αυτό με τον τόπο, στον οποίο η εγκυμονούσα Θεοτόκος ζήτησε να κατέβει από την όνο και να ξεκουραστεί, κατά την προς τη Βηθλεέμ πορεία της.

[Διαβάστε περισσότερα στο remptousia.gr](http://remptousia.gr)